

ת"פ 31113/08/13 - מדינת ישראל נגד פ' מ'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 31113-08-13
09 יולי 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פ' מ'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דודו עמר

ק. מבחן קרן סיוון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מתירה תיקון כתב האישום כמבוקש. המסמך יסרק.

הואיל והנאשם נמצא בהליך טיפולי תקופה ארוכה ודחיה משמעה עיכוב בהוצאת רישיון לניהול מוסך, למרות שכבר עבר את הקורס, מן הראוי לסיים ההליך היום.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

עמוד 1

גמר דין

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך שבתאריך 16.8.13 בצהריים, על רקע רצונה של אשתו א' להתגרש, מנע ממנה לעבור ודרש ממנה כסף, כשהיא הוציאה את הארנק חטף מידה את הארנק ורץ לעבר מהטבח. היא אחזה אותו בחולצה ודרשה ששייב לה את הארנק בשלב הזה החולצה נקרעה ובתגובה תקף אותה בכל שסטר על לחייה. היא רצה לטלפון כדי להתקשר למשטרה אך רדף אחריה, חטף מידה את המכשיר והשליך אותו הצידה. היא נמלטה מהבית לבית שכנה כדי להתקשר משם למשטרה, אך הוא הגיע לבית השכנה ואחז ביד המתלוננת שבידו אחז בתינוקת ואמר לו לשוב הביתה. היא דרשה שימסור לידיה את התינוקת, תקף אותה בכך שאחז בידה ומשך אותה. בהמשך חזר לדירה וכשהמתלוננת שמעה את התינוקת בוכה היא חזרה לדירה והוא טען שעשה בכוונה שתבכה כדי שהיא תחזור והניח את התינוקת בסל קל ברכב שחנה מחוץ לבית. המתלוננת ניסתה לקחת את הסל קל כדי להוציאו מהרכב, ובתגובה תקף אותה בכך שאחז בידה ותקף אותה. כשחשד שהיא התקשרה למשטרה, תקף אותה בכך שאחז בידה, דחף אותה והיכה עם מכשיר הטלפון על עורפה. שוטר הגיע למקום וביקש ממנו לעלות לניידת. בניידת התכוון הנאשם להצית סיגריה, השוטר העיר לו שלא יעשה זאת, אך הוא טען שהוא מכיר את הזכויות שלו והצית את הסיגריה. בתחנת המשטרה סירב להיכנס, בשלב מסוים הסתובב תוך הנפת ידיים לעבר השוטר ואף דחף אותו בחזה, לכן, השוטר שלף אקדח טייזר אך הנאשם משך האקדח מידו והפילו לרצפה, כל זאת בהיותו בגילופין. כמו כן, הודה כי שנה וחצי לפני כן תקף אותה בכך שדחף אותה - עבירות של תקיפה של בת זוג והפרעה לעובד ציבור במילוי תפקידו.

הנאשם יליד 79', עברו נקי.

ברוח ההסדר נתקבלו מספר תסקירים, מהם עולה כי החל בטיפול בעמותת "אפשר", מיום 28.10.13. בעבר עבד בחב' חשמל. הוא נולד בברית המועצות כבן בכור. הנאשם התגייס לצה"ל ושירת 3.5 שנים כמכונאי בכיר, כחובש קרבי בחיל הים. הוא שירת בקבע שנה. עם שחרורו החל לעבוד במוסך. הוא עבד גם כאחראי מאבטחים במועדונים. במקביל לעבודתו בחב' החשמל הוא למד לקראת הוצאת תעודת מקצוע מכונאות וניהול מוסכים. תחילה התרשמו כי הוא מתקשה להכיר בחומרת המעשים ומגלה אחריות חלקית בלבד, הוא שלל כוונה לפגוע באשתו וגילה דאגה לבתו. הערכת המסוכנות היתה בינונית. באבחון נקבע שהוא לא סובל מתלות באלכוהול אך צורך באלכוהול באופן מפורז בסיטואציות מסוימות ובמקרה כזה השתיה עלולה לפגוע להפרעות התנהגות והפרעות רגשיות. כמו כן הומלץ טיפול תרופתי לצורך הרגעה.

משיחה עם המתלוננת עלה כי מערכת היחסים התערערה בשנים האחרונות על רקע צריכת אלכוהול מופרזת והתנהגות חסרת סבלנות שעם הזמן הסלימה לאלימות מילולית, השלכת חפצים ומריבות בעקבותיה החליטה להתגרש. בעת שהיא שותה לשוכרה היא חוששת ממנו. היא הביע ספקנות באשר לאפשרות שלו להיגמל.

בתסקיר המשלים שהומצא היום צוין כי גם במהלך תקופת הדחיה המשיך בטיפול הפרטני אצל הפסיכיאטר מעמותת "אפשר", התמיד ושיתף פעולה והפיק תועלת רבה מכך. הם פנו לעמותה לקבל מידע עדכני אך הפסיכיאטר שוהה בחו"ל. הם קיבלו מידע מגרמי הרווחה, שם פוגש את אשתו במרכז קשר, ועלה כי משתף פעולה עם המרכז, מגיע לפגישות, מקיים קשר תקין עם גרושתו ולאור התגייסתו להליך הטיפולי והתמדתו לאורך זמן הם שבים על המלצתם

הקודמת להימנע מהרשעה ולנקוט בעונש שיקומי שיאפשר שילובו במעגל התעסוקה בתחום אותו למד. להתרשמותם, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע מאוד והרשעה תחבל ביכולת שלו לקבל תעודת הסמכה ולכן יתקשה להשתקם תעסוקתית וממליצים לכן על הימנעות מהרשעה יחד עם צו מבחן למשך 18 חודשים ולאפשר לו המשך טיפול לא רק בעמותת אפשר, אלא גם בקבוצה היעודית לגברים אלימים בה החל להשתתף, וזאת יחד עם צו שלצ בהיקף של 200 שעות.

התובע התנגד, שכן סבר שיש מקומם לדחות שוב למספר חודשים כדי להבטיח שמשתף פעולה בהליך הטפולי ועל מנת לקבל דיווח מהפסיכיאטר.

הסניגור הציג בפני בית משפט מסמך מד"ר אברבוך מיום 24.12.13, על כך שהנאשם קיבל המלצתו לטיפול, הוא מגיע לשיחות הפרטניות ושומר על הפסקת שתיה מוחלטת.

קצינת המבחן סבורה כי ראוי לסיים ההליך היום ונעתרתי להמלצתה זו.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום". [בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך **בהרתעה אפקטיבית** של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין **כתב** (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג'** (לא פורסם).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט **"להטביע חותם פליליות"** על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 הנ"ל), קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:

(א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;

(ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;

(ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

(ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

(ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. (שם, בעמ' 334).

ברע"פ 2777/11 פלונית נגד מ'י מיום 13.10.12, דהיינו לאחר התיקון, בימ"ש שלום נמנע מהרשעה, ערעור למחוזי נתקבל אך בימש"ע שב וביטל ההרשעה וציין כי מדובר במקרה חריג ביותר המצדיק מתן רשות ערעור לאור שיקולי צדק ולכן למרות שלא עוררה שאלה עקרונית המצדיקה התערבות סברו כי יש לעשות כן משיקולי צדק.

המבקשת, אישה מבוגרת שעברה נקי, וטרינרית במקצועה, שהודתה באי נקיטת אמצעי זהירות עם כלבה שנשך ילדה. היא סובלת מסרטן ממושט שלא מגיב לטיפול ומצאו לנכון להעדיף נסיבותיה האישיות על פני האינטרס הציבורי, תוך שצינו כי תחושת המוסר הפנימית אינה מאפשרת הרשעתה אך אלמלא מצבה הבריאותי ייתכן ולא היה מגיע למסקנה זו.

בעפ"ג מחוזי מרכז 53504-01-11 אדם אלון נגד מ'י מיום 22.5.11, המערער נדון בגין החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 8,220 גר' השייך לאחר אשר ביקשו שיסתירו עבורו כדי שלא יתגלה על ידי המשטרה. שהמב"ח המליצו להימנע מהרשעה שכן מדובר בספורטאי שבאותו מועד נפצע ונמצא במצב של בלבול, לכן חבר לגורמים שליליים והחל לצרוך סמים, אך מאז ניתק קשר עימם והפסיק לחלוטין השימוש בסם ושב להתאמן. שהמב"ח המליצו להימנע מהרשעה כדי שיוכל להמשיך ולייצג את ישראל בתחרויות ג'ודו. ביהמ"ש המחוזי סבר כי מדובר במקרה חריג המצדיק התערבותם.

צינו כי אף שהעבירה חמורה הנסיבות מקלות ונעברה בתקופה משברית ואם יורשע צפוי לו נזק חמור שאינו עומד במבחן המידתיות, שכן כל שנות האמון המפרכים ומאמציו להשתתף במשחקי אולימפיאדת לונדון-ירדו לטמיון, ולכן בטלו ההרשעה, והוטל עליו צו של"צ.

לכן, אף שמדובר במספר רב של עבירות ולא במעידה חד פעמית, ניתן להתייחס לעבירות האמורות כאל מסכת אחת של אלימות, שאינה ברף הגבוה אשר נעברה על רקע התמכרות הנאשם לאלכוהול. כפי שציין הסניגור, גם על פי תיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז, ניתן להפחית מהמתחם העונשי משיקולי שיקום, מצאתי כי במקרה זה תנאי זה התמלא. אין ספק, כי גם הלכת כתב חלה שכן מ דובר במי שעברו נקי, אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, הרשעה תפגע באפשרות תעסוקה עתיד, שיתף פעולה בהליך טיפול והסיכוי שישבו ויעבור עבירות דומות בעתיד, קטן.

לאור כל האמור, נמנעתי מהרשעה ואני מאמצת את המלצת שירות מבחן וגוזרת עליו את העונשים כדלקמן :

1. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודה במשך 12 חודשים.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

2. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 18 מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו, ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

3. אני מטילה על הנאשם לבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור במינהל הקהילתי יובלים, בתפקידי אחזקה, בהיקף שלא יפחת מ - 5 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה